

Mål C-18/93

Corsica Ferries Italia Srl
mot
Corpo dei piloti del porto di Genova

(begäran om förhandsavgörande
från Tribunale di Genova)

”Obligatorisk lotstjänst — diskriminerande avgifter —
frihet att tillhandahålla tjänster — konkurrens”

Sammanfattning av domen

1. *Begäran om förhandsavgörande – anhängiggörande vid domstolen – nödvändigheten av en förberedande kontradiktorisk förhandling – den nationella domstolens bedömning*
(artikel 177 i EEG-fördraget)
2. *Begäran om förhandsavgörande – domstolens behörighet – gränser – fråga som saknar relevans och som inte svarar mot ett objektivet behov för farandet vid den nationella domstolen*
(artikel 177 i EEG-fördraget)
3. *Transporter – sjötransporter – frihet att tillhandahålla tjänster – icke-diskrimineringsprincipen – tillämpning av förmånligare avgifter för lotstjänster i hamnar gentemot de fartyg som har tillstånd för sjötransporter inom en medlemsstat (cabotage) – otillåtet*
(artikel 1 i rådets förordning nr 4055/86)
4. *Konkurrens – offentliga företag och företag som medlemsstaterna beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter – monopol på att utföra lotstjänster i hamnar – en nationell myndighets godkännande av avgifterna – avgiftsdiskriminering mellan användare till förmån för den som utför en transport mellan*

två inhemska hamnar jämfört med den som tillhandahåller en förbindelse till en hamn i en annan medlemsstat - missbruk av en dominerande ställning (artiklarna 86 och 90.1 i EEG-fördraget)

1. Enligt artikel 177 i fördraget krävs det inte för anhängiggörandet vid domstolen att det förfarande under vilket den nationella domstolen formulerar en begäran om förhandsavgörande är kontradiktoriskt, även om det kan visa sig vara till gagn för rättvisan att frågan ställs först efter det att en kontradiktorisk förhandling har ägt rum.
2. Inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 177 i fördraget är domstolen inte behörig att ge ett svar till den nationella domstol som har anhängiggjort en begäran om förhandsavgörande när de frågor som ställts saknar samband med omständigheterna eller föremålet för tvisten vid den nationella domstolen och således inte svarar mot ett objektivt behov för att lösa tvisten i målet vid den nationella domstolen.
3. Artikel 1.1 i förordning nr 4055/86 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land, utgör hinder för att det i en medlemsstat tillämpas olika avgifter för identiska lotstjänster beroende på om det fartyg som används av ett företag som är etablerat i en medlemsstat för att utföra sjötransporter mellan två medlemsstater har tillstånd för sjötransporter inom medlemsstaten (cabotage), vilket endast ges till fartyg som för den ifrågavarande statens flagg. En sådan praxis utgör i själva verket en diskriminering på grund av nationalitet, om än indirekt, eftersom de fartyg som för den statens flagg i allmänhet drivs av inhemska ekonomiska aktörer medan transportörer hemmahörande i andra medlemsstater normalt inte använder fartyg som registrerats i den förstnämnda staten.
4. Enbart den omständigheten att det skapas en dominerande ställning genom beviljandet av exklusiva rättigheter, i den mening som avses i artikel 90.1 i fördraget, är inte i sig oförenligt med artikel 86 i fördraget, men dessa båda bestämmelser förbjuder att en nationell myndighet, genom att godkänna avgifter, ger ett företag, som har erhållit exklusiv rättighet att erbjuda obligatoriska lotstjänster inom en väsentlig del av den gemensamma marknaden, möjlighet att tillämpa olika avgifter gentemot

sjötransportföretag beroende på om de utför transporter mellan medlemsstater eller mellan hamnar belägna inom den ifrågava-

rande statens territorium, i den mån en sådan diskriminering kan påverka handeln mellan medlemsstater.